

A Szegedi Ítéltábla mint másodfokú bíróság a Szegeden, 2018. november 15. napján tartott fellebbezési nyilvános ülés alapján meghozta a következő

v é g z é s t:

A kábítószer birtoklásának büntette miatt I.rendű vádlott neve ellen indított büntetőügyben a **Szegedi Törvényszék** 2018. március 28. napján kihirdetett **6.B.96/2018/21.** számú ítéletét

h e l y b e n h a g y j a

azzal, hogy a vádlott tényleges tartózkodási helye a **vádlott tényleges tartózkodási helye neve**.

A vádlott által a 2018. március 29. napjától 2018. november 15. napjáig előzetes fogva tartásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztésbe **beszámítja**.

A másodfokú eljárás során felmerült **272.611- (kettőszázhetvenkettőezer-hatszáztizenegy) forint** büntügyi költség az állam viseli.

A végzés ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság I.rendű vádlott neve vádlottat kábítószer birtoklásának büntette [Btk. 178. § (1) bekezdés 5. fordulat, (2) bekezdés c) pont] miatt 7 év szabadságvesztésre és 7 év Magyarország területéről történő kiutasításra ítélte azzal, hogy a szabadságvesztést börtönben rendelte végrehajtani. Megállapította, hogy I.rendű vádlott neve vádlott legkorábban a szabadságvesztés büntetés kétharmad részének kitöltése után bocsátható feltételes szabadságra. Rendelkezett a vádlott által előzetes fogva tartásban töltött idő szabadságvesztésbe történő beszámításáról. Az eljárás során lefoglalt bűnjeleket részben elkobozta, részben pedig azok lefoglalásának megszüntetése mellett a kiadásukról, illetőleg megsemmisítésükről rendelkezett. Kötelezte továbbá I.rendű vádlott neve vádlottat 414.583.-Ft büntügyi költség viselésére és megállapította, hogy 626.601.-Ft büntügyi költséget a Magyar Állam visel.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen ellenérdekű fellebbezések kerültek bejelentésre, így az ügyész I.rendű vádlott neve vádlott terhére a kiszabott szabadságvesztés és a kiutasítás tartamának súlyosítása, valamint a szabadságvesztés végrehajtási fokozatának fegyházban történő megállapítása érdekében fellebbezett. I.rendű vádlott neve vádlott és védője egyezően enyhítés érdekében jelentett be fellebbezést.

Az ügyész a fellebbezés indokolásában arra hivatkozott, hogy a törvényszék által megállapított nagyobb számú enyhítő körülmény ellenére a büntetési célok a büntetési tétel középértékétől a bíróság által alkalmazottnál csekélyebb mértékben eltérő tartamú szabadságvesztés kiszabásával, valamint az azzal arányos tartamú kiutasítással érhetők el. Hivatkozott továbbá arra is, hogy az enyhébb végrehajtási fokozat megállapítása sérti a generális és a speciális prevenciók célok megvalósulását.

A fellebbviteli főügyesség az ügyész által bejelentett fellebbezést akként pontosította, hogy a

fellebbezés indokolásából mellőzte a szabadságvesztéssel arányos tartamú kiutasításra vonatkozó megjegyzést, és ehelyett a kiutasítás tartamának súlyosítását indítványozta. A védelmi fellebbezéseket nem tartotta alaposnak.

Indítványozta, hogy az ítélet az első fokú ítélet 7. oldalának utolsó bekezdése 2. mondatát a tényállás részének tekintse, a jogszabályi hivatkozásokat egészítse ki, további súlyosító körülményként indítványozta értékelni, hogy a vádlott a cselekményt a különösen jelentős mennyiség alsó határának 5,2-szeresének megfelelő kábítószerre nézve követte el.

Álláspontja szerint csak kisebb nyomatékkaal vehető figyelembe az, hogy a vádlott a büntetését hazájától távol kell hogy letöltse, hiszen külföldi állampolgárságú személyként az országba kizárólat jelentős tárgyi súlyú bűncselekmény elkövetése céljából érkezett, így számolnia kellett a lebukás veszélyével, így azzal is, hogy az általa elkövetett bűncselekményt Magyarország is szigorúan szabadságvesztéssel bünteti.

Összességében a törvényszék ítéletének megváltoztatására, a kiszabott szabadságvesztés és kiutasítás tartamának súlyosítására, a szabadságvesztés fegyház fokozatban történő megállapítására tett indítványt az első fokú ítélet egyéb rendelkezéseinek helybenhagyása mellett azzal, hogy az ítélet kötelezze a vádlottat további 30.988.-Ft bűnügyi költség megfizetésére.

A védő fellebbezésének indokolásában előadta, hogy I.rendű vádlott neve vádlott szűkös anyagi körülményei miatt kényszerült a bűncselekmény elkövetésére, hiszen a vádlott családjában csak az édesanyjának van bejelentett munkahelye, édesapja és nagyszülei egyaránt betegek. Hivatkozott továbbá arra is, hogy a büntetőeljárással összefüggésben a vádlott egyéb hátrányokat is szenvedett, hiszen az élettársa elvetélt az eljárás során.

A védő kifejtette, hogy a vádlottat egy korábbi tartozása miatt megverték, ennek során súlyosan megsérült, az orra is eltört, a büntetőeljárás során a testvérét is bántalmazták és utalt arra, hogy I.rendű vádlott neve vádlott egyébként nem volt tudatában annak, hogy pontosan milyen mennyiségű kábítószer szállít. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság nem értékelte kellő súllyal a vádlott beismerő vallomását, büntetlen előéletét, azt, hogy a magyar nyelvet nem ismeri, valamint azt a körülményt, hogy a vádlott a bűncselekményt úgynevezett könnyű drogra követte el. Összességében a törvényszék ítéletének megváltoztatására és a vádlottal szemben kiszabott büntetés enyhítésére tett indítványt.

I.rendű vádlott neve vádlott a fellebbezési nyilvános ülésen előadta, hogy a bűncselekmény elkövetését nagyon megbánta, arra csupán azért vállalkozott, mert korábbi tartozásából kifolyólag őt megverték, illetve meg is fenyegették. Előadta továbbá, hogy az első fokú ítélet kihirdetését követően a testvérét is bántalmazták annak érdekében, hogy I.rendű vádlott neve vádlott ne fedje fel a büntetőeljárás során a megbízója kilétét. Ezzel összefüggésben bizonyítási indítványt terjesztett elő és kérte, hogy a bíróság a fellebbezési nyilvános ülésen jelen lévő testvérét, **tanú nevel** ezen körülményre nézve tanúként hallgassa ki.

A fellebbezések nem alaposak.

A másodfokú bíróság a fellebbezési eljárásban a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (továbbiakban Be.) 590. § (1) bekezdése alapján eljárva a törvényszék ítéletét az azt megelőző bírósági eljárással együtt felülbírálta. Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság eljárása során nem vétett olyan eljárási szabálysértést, amely az ítélet érdemi felülbírlatának akadályát

képezné.

A törvényszék a tényállás felderítési feladatának eleget téve a bizonyítási eljárást a vád tárgyát képező releváns tényekre a szükséges és lehetséges körben és mélységben felvette. A beszerzett bizonyítékokat egyenként és összességükben is mérlegelési körébe vonta, és indokolási kötelezettségének teljes mértékben eleget téve az iratoknak megfeleltethető, logikus magyarázatát adta annak, hogy a tényállást miért túlnyomórészt I.rendű vádlott neve vádlott beismerő vallomására és az azt alátámasztó egyéb bizonyítékokra, így tanúvallomásokra, szakértői véleményre és egyéb iratokra alapította.

I.rendű vádlott neve vádlott fellebbezési nyilvános ülésen előterjesztett bizonyítási indítványával kapcsolatban a másodfokú bíróság azt állapította meg, hogy a vádlott által felajánlott bizonyítás nem alkalmas annak alátámasztására, hogy a vádlott az őt 2016 decemberében ért kényszer, illetve fenyegetés hatására követte el a bűncselekményt. I.rendű vádlott neve vádlott hivatkozása szerint ugyanis a testvére megverésére 2018. április 20-án, azaz az első fokú ítélet kihirdetését követően került sor abból a célból, hogy I.rendű vádlott neve a büntetőeljárásban ne fedje fel a megbízója kilétét. Megállapítható tehát, hogy a I.rendű vádlott neve vádlott által előterjesztett bizonyítási indítvány szerint a testvére arra vonatkozóan tud nyilatkozni, hogy a bántalmazása során az hangzott el, hogy a vádlott ne fedje fel a megbízó kilétét. Ebből azonban nem lehet még következtetést levonni arra nézve, hogy a több mint egy évvel korábbi cselekmény elkövetésére kényszer, avagy fenyegetés hatására került-e sor.

Az első fokú eljárás során I.rendű vádlott neve vádlott hivatkozott arra, hogy a cselekmény elkövetésére a korábban átélt kényszer, és az azt követő fenyegetés miatt került sor, azonban ezt a vádlott vallomásán kívül semmilyen egyéb bizonyíték nem támasztotta alá, így ezen védekezését az elsőfokú bíróság elvetette. I.rendű vádlott neve vádlott a kényszer, illetve fenyegetés tényére vonatkozó bizonyítást a másodfokú eljárás során sem ajánlott fel, illetve az általa indítványozott bizonyítás ezen körülmény alátámasztására nem alkalmas, ezért az ítélet tábla a vádlott által előterjesztett bizonyítási indítványt elutasította.

A másodfokú bíróság - az ügyészi indítvánnyal egyezően - az ítélet 7. oldal utolsó bekezdés 2. mondatát a tényállás részének tekintette.

Az elsőfokú bíróság az általa megállapított, megalapozott tényállásból helyesen következtetett I.rendű vádlott neve vádlott bűnösségére, és az általa elkövetett bűncselekményt is a törvénynek megfelelően minősítette.

A másodfokú bíróság az ítélet jogi indokolását kiegészítette azzal, hogy a delta9-THC a Btk. 459. § (1) bekezdés 18.b) pontja értelmében az 1979. évi 25. törvényerejű rendelettel kihirdetett, a pszichotrop anyagokról szóló Bécsben, 1971. évi február hó 21. napján aláírt egyezmény mellékletének I. számú jegyzékében meghatározott kábítószer.

A büntetés kiszabásának felülbírálata során a másodfokú bíróság megállapította, hogy a törvényszék túlnyomórészt helyesen állapította meg I.rendű vádlott neve vádlott esetében a bűnösségi körülményeket, s azokat csupán annyival egészítette ki, hogy további súlyosító körülményként vette figyelembe, hogy a vádlott a cselekményt a különösen jelentős mennyiség alsó határának több mint ötszörösére követte el.

Nem osztotta az ítélet tábla a védőnek azt az álláspontját, amely szerint enyhítő körülménynek

minősül, hogy I.rendű vádlott neve vádlott a cselekményt úgynevezett könnyű drogra követte el. Az különböző kábítószeres esetében a jogalkotó a differenciálást már elvégezte, amikor eltérően határozta meg a csekély mennyiségként - és ebből következően a különösen jelentős mennyiségként - értékelendő hatóanyag tartalmát. Így ez további enyhítő körülményként már nem vehető figyelembe.

A I.rendű vádlott neve vádlott által elkövetett bűncselekmény 5 évtől 15 évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő, így a büntetés kiszabása során irányadó középérték 10 év szabadságvesztés. Ebből kiindulva kell a bűnösségi körülményekre figyelemmel a büntetést kiszabni.

A másodfokú bíróság megállapította, hogy az enyhítő körülmények jelentős túlsúlyára és a kialakult következetes büntetés-kiszabási gyakorlatra is figyelemmel (Szegedi Ítéltábla Bf.II.32/2015., Bf.II.64/2015., Bf.II.270/2015., Bf.II.535/2015., Bf.II.144/2018., Bf.II.204/2018., Bf.II.252/2018. számú ügyekben hozott határozatok) az elsőfokú bíróság által kiszabott szabadságvesztés és Magyarország területéről való kiutasítás tartama egyaránt arányos még a kábítószer mennyiségére is figyelemmel, így sem azok lényeges súlyosítása, sem azok lényeges enyhítése nem volt indokolt. Erre figyelemmel sem a súlyosítás, sem az enyhítés érdekében bejelentett fellebbezés nem vezetett eredményre.

Nem osztotta az ítéltábla a fellebbezési főügyésznek a szabadságvesztés végrehajtási fokozatával kapcsolatos álláspontját. A Btk. 35. § (2) bekezdése szerint ugyanis a büntetés kiszabásánál irányadó körülményekre tekintettel határozható meg a törvényben meghatározottnál eggyel enyhébb, vagy eggyel szigorúbb végrehajtási fokozat. Ezek közül az a körülmény, hogy a vádlott olyan külföldi állampolgár, aki a magyar nyelvet nem beszéli, s ezáltal a szabadságvesztés büntetés kiállása fokozott terhet jelent számára, olyan objektív körülmény, amelynek fenállása és értékelhetősége szempontjából nem bír relevanciával az ügyész által hivatkozott azon körülmény, amely szerint egy külföldi állampolgár Magyarországon történő bűnelkövetés esetén nyilvánvalóan számol azzal a lehetőséggel, hogy bűnössége megállapítása esetén Magyarországon kell letöltenie a büntetését. Az ítéltábla megítélése szerint helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy I.rendű vádlott neve vádlott esetében az enyhítő körülmények túlsúlyára és jellegére figyelemmel indokolt volt az eggyel enyhébb büntetés-végrehajtási fokozat meghatározása.

Az első fokú ítélet egyéb rendelkezései is törvényesek voltak. Az eljárás során lefoglalt bűnjelke lefoglalásának megszüntetése összhangban áll a - jelenleg hatályos - Be. 320. § (1) bekezdés a) pontjával, a bűnjelke megsemmisítésére vonatkozó rendelkezés megfelel a Be. 320. § (2) bekezdésében foglaltaknak, az elkobzásra vonatkozó rendelkezés pedig a Be. 320. § (4) bekezdésnek. A törvényszék bűnügyi költség viselésére kötelező rendelkezése megfelel a Be. 574. § (1) bekezdésében meghatározottaknak, míg az anyanyelvhasználattal kapcsolatos bűnügyi költség állam általi viselésével kapcsolatos rendelkezés a Be. 576.§ (1) bekezdés b) pontjában írtaknak.

Az elsőfokú bíróság a kábítószer elkobzásával összefüggésben azonban elmulasztotta a Btk. 72. § (1) bekezdés c) pont 1. fordulatára történő hivatkozást, ezért a másodfokú bíróság azt pótolta.

Az elsőfokú bíróság helyesen rendelkezett a I.rendű vádlott neve vádlott által előzetes fogva tartásban töltött idő szabadságvesztésbe való beszámításról, azonban ennek jogszabályi alapját hiányosan tüntette fel, ezért az ítéltábla a jogszabályi hivatkozást kiegészítette a Btk. 92. § (2) bekezdésével.

A kifejtettekből következik, hogy a büntetés súlyosítása és enyhítése érdekében bejelentett

fellebbezéseket az ítéletábra egyaránt alaptalanoknak ítélte, és az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 605. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta azzal, hogy a Be. 561. § (2) bekezdés b) pontjára, és a Be. 184. § (2) bekezdés f) pontjára figyelemmel megállapította a vádlott tényleges tartózkodási helyét.

A másodfokú bíróság a vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztésbe a Btk. 92. § (1) és (2) bekezdése alapján beszámította az első fokú ítélet kihirdetésétől előzetes fogva tartásban töltött időt.

Az ítéletábra a másodfokú eljárás során felmerült tolmács és fordítói díjakkal kapcsolatban a Be. 613. § (1) bekezdésére tekintettel a Be. 576. § (1) bekezdés b) pontja alapján megállapította, hogy azt az állam viseli.

A végzés elleni fellebbezési jog kizárása a Be. 615. §-án alapul.

Szeged, 2018. november 15. napján

Dr. Mezőlaki Erik
a tanács elnöke

. Nagy Erzsébet
előadó bíró

. Halász Edina
bíró

A Szegedi Ítéletábra Bf.II.356/2018/29. számú végzése és a Szegedi Törvényszék 6.B.96/2018/21. számú ítélete a jelen végzés folytán a mai napon **jogerős és végrehajtható.**

Szeged, 2018. november 15. napján

Dr. Mezőlaki Erik
a tanács elnöke